

esforç d'organització per acollir tots els convidats. Cal dir que els actes programats es van portar a terme puntualment i la sempre irregular meteorologia garrotxina va respectar el que s'havia previst.

L'ajuntament olotí va retre homenatge als «biberons», com s'anomenen popularment, i va lliurar una corbata a l'ensinya de l'associació. Per la seva part, l'alcalde de la ciutat, Pere Macias, va rebre una insígnia de la lleva, i en el seu parlament va qualificar de memorable la jornada que la ciutat d'Olot recordarà com una fita. Es va felicitar de l'acollida que s'havia pogut donar a tots i també el seu agraïment als «biberons» gironins que havien escollit Olot per a aquest encontre.

En el decurs d'aquell matí de maig es van viure, com a cada trobada, molts moments carregats d'emoció: companys que feia anys que no es veien, d'altres que

*El Firal d'Olot ple amb els supervivents de la lleva del biberó.*



anys 1938-39 poques coses els podien espantar.

Totes les intervencions i parlaments de la trobada van tenir aquesta càrrega d'emoció i i aquest desig de pau, en uns moments en què novament Europa viu la realitat de la guerra civil en un dels seus territoris; els supervivents de la lleva del biberó van demanar concòrdia i respecte.

Molts d'aquests veterans van fer una «mili» de cinc o més anys, tota vegada que després de la guerra la lleva va tornar a ser cridada, en el moment corresponent. El servei militar tenia una durada de tres anys, als quals cal afegir els mesos de guerra. Algunes unitats i destinacions van veure perllongat aquest temps de

servei. Moltes vides, moltes feines, moltes carreres professionals van quedar trencades per sempre amb tots aquests fets. El pas del temps ha ajudat a refer aquestes vides, però com es deia a Olot, hi ha coses que no s'obliden, especialment els companys que van quedar per sempre a les ribes del Segre, de l'Ebre i de tants altres indrets del país. La lleva, que va lluitar quasi sempre en territori català, ho va fer amb dedicació i entusiasme, tothom els ho ha reconegut. Avui són homes jubilats, són avis, però, per damunt de tot són homes que cerquen la pau, i aquest és el missatge que van deixar a Olot.

J. VÍCTOR GAY

AGUSTI CENTELLES



havien superat malalties i també el record dels que ja no participaran en cap altra trobada. Però s'ha de dir que l'optimisme i l'esperança van dominar la diada. Molts dels participants ens deien que si havien sobreviscut als esdeveniments tràgics dels